

Szivarvány

2010. DECEMBER

12.

NAGYÁLMOS ILDIKÓ

Pannának a Karácsony

Négy karácsonyt már megértem,
az elsőre (vajon miért nem?)
egyáltalán nem emlékszem.
A harmadik épphogy dereng,
egy-két dallam fülembbe cseng.
Kalácsillat a negyedik,
fahéj, dió, habcsók íze,
sokan vagyunk, körbeálljuk
a fenyőfát (szobám dísze).

Hópelyhekkal teli égbolt,
táncot jár a gyertya fénye
(s az a vásárlási hóbort –
bárcsak egyszer véget érne).

Ahány piros pont a táblán,
éppen annyi játék vár rám,
sokszor mégsem ez a lényeg,
úgy tartja a legokosabb:
az esztendő minden napján
szeretni a legfontosabb.

SZILÁGYI TOSA KATALIN rajzai

ÁLDOTT, BOLDOG
KARÁCSONYT
KÍVÁNUNK
MINDENKINEK!

TÓTH ÁGNES

Angyal zenél arany- hárfán

Szól a csengő, fut a szánkó,
Pihe-puha havat szántó,
Le a völgybe, a kis házba,
Karácsonyi boldogságba.
Este van, s a gyertyafényben,
Szeretemben, békességben
Kicsi házbán engem várnak.
Bekopogok, ajtót tárnak.
Kalácsból font öröm vár rám,
Angyal zenél aranyhárfán,
Odabent én, nagyi, papó,
Kint meg vattacukor a hó.

DÖBRENTÉY ILDIKÓ

A csodaszánkó

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy kisszánkó. A szánkódomb tövében, egy ház pincéjében porosodott, és várta a telet. Rajta kívül egy piros ródli unatkozott még a pincében: a legdrágább sportboltban vette anyja és apa. A kisszánkóért nem adott pénzt senki, azt nagyapó faragta fényes nyelű szerzámaival. Még karfát is erősített az ülőkére, hogy az unokák le ne pottyanjának.

Három unoka élt a házban: egy szeplős, egy szemüveges, meg egy dundi.

Egy téli reggelen, mikor mindent beborított már a hó, a három unoka a pincébe nyargalt:

– Nyáridőben lógni, télidőben ródli! – harsogták kórusban. Mínt-ha összebeszéltek volna, mindhárman a piros ródli után kaptak.

– Itt a nagyok mi vagyunk, a pirossal mi futunk! – kurjantotta a szemüveges és a szeplős. A dundit félretolták.

- És én?! – kerekedett el a dundi szeme.
- Te hozd a kicsit!
- Azt a vacakot?! – biggyesztett a dundi.

Nagyot rántott a kisszánkón, és szipogva, mérgesen indult a szeplős meg a szemüveges után. A kisszánkó ijedten zötykölődött a nyomában.

Hát, ahogy ott csetlenek-botlanak a dombon fölfelé, váratlanul elébük sorjázik egy egércsalád.

– Állj meg, állj meg, jó kisszánkó! – integettek az egerek. – Végy fel minket a hátadra, hadd csusszanjunk egyet rajta!

A kisszánkó szívesen megállt volna, ám a dundi továbbbráttotta:

– Ez a szánkó csak egy torzsa, nem fér rajta csak egy morzsa!

Kicsit följebb odaugrált hozzájuk egy nyúl.

– Állj meg, állj meg, jó kisszánkó! – kérte szépen. – Végy fel, kérlek, a hátadra, hadd csusszanjak egyet rajta!

A kisszánkó megállt volna, ám a dundi továbbhúzta:

– Ez a szánkó csak egy torzsa,
nem fér rajta csak egy morzsa!

Már majdnem a dombtetőn jár-
tak, mikor odalépett melléjük egy
szarvas.

– Állj meg, állj meg, jó kis-
szánkó! – dobbantott vágyakoz-
va. – Végy fel, kérlek, a hátadra,
hadd csusszanjak egyet rajta!

A kisszánkó megállt volna,
ám a dundi továbbvonszolta.

– Ez a szánkó csak egy tor-
zsa, nem fér rajta csak egy morzsa!

A piros ródli éppen akkor ért fel a domb tetejére.

– Várjatok meg, én is megyek! – süvített a dundi.

Elengedte a kisszánkót, és mindent feledve rohant a szep-
lős meg a szemüveges után. Elérte a piros ródlit, és felkapasz-
kodott rá.

A kisszánkó ottmaradt a domb tetején. Úgy gunnyasztott,
cserbenhagyva, mint egy elhagyott, üres fészék. A szarvas vá-
gyakozva figyelte. A kisszánkó sóhajtott egyet, és megrázkódott.

– Megmozdult a kicsi szánkó! – vidult fel a szarvas. – Nem
is szánkó! Csodaszánkó! Aki éri, kapja-marja, csusszanjunk a
völgybe rajta!

Felpattant a kisszánkóra, meglökte magát, és urasan csúszni kezdett a dombon lefelé. Olyan kényelmesen elfért a csöpp ülőkén, mintha egy széles rődlin terpeszkedett volna.

– Jön a szánkó, csodaszánkó! – tapsolt boldogan a nyúl, mikor meglátta a közeledőket. Nekifutott, s – hopp! – felugrott a szarvas mellé. Ketten siklottak tovább, és még bőségesen maradt hely a kicsi szánkón.

– Jön a szánkó, csodaszánkó! – táncikáltak örömben az egerek, mikor megpillantották a szánkót. – Hopp! Hopp! Hopp!

Hopp! – felugráltak a szarvas meg a nyúl mellé. Már olyan sokan siklottak lefelé, hogy meg sem tudták számolni, de még mindig volt hely a kicsi szánkón. És akármennyien ültek fel rá, mindig maradt hely a következőnek.

Ha télidőben arra jártok, még ti is felfértek a kisszánkóra. Nagypó ugyanis úgy faragta, hogy ahány jótét lélek, az mind elférjen rajta!

CSEH KATALIN

Jön az ünnep

Jön az ünnep, közeleg,
érkeznek hófellegek.

Hófellegek érkeznek,
már az égen fékeznek.

Fékeznek már az égen,
a selymes hűvösségen.

A hűvösség selymén
járnak-kelnek hetykén.

Hetykén járnak-kelnek,
míg KARÁCSONYRA lelnek.

Lelnek KARÁCSONYRA,
s hózni kezdnek nyomba'...

KESZEG ÁGNES rajza

TOLNA ÉVA

Karácsony.

Korán reggel Tél tündére
az ablakon bekopog:
Ébredj, Samu, jó híremet
menten továbbadhatod.
Az éjszaka már az erdő
ünneplőbe öltözött,
Szél énekelt, süvített a
fehérré vált fák között.
Kelj fel, Eszter, neked is szól
ez a kedves üzenet,
hallod, mit suttog az erdő?
A Karácsony közeleg.
Készülődnek a fenyőfák,
az ajtótok nyitva áll?
Gyertyát gyújtok, így az egyik
titeket is megtalál.
Mikor megszólal a csengő,
Karácsonynak hangja szól,
legfényesebb ez az ünnep,
csillagszóró szikrát szór.

MÁTÉ ANGI

Volt egyszer egy utca

Volt egyszer egy utca.

Olyan volt ez az utca, hogy ment egyenesen, mendegélt, aztán egyszer csak: hopp, sarkon fordult, és másfele kezdett mendegélni.

Oda, ahol sarkon fordult, növesztett magára egy sarokot. Erre a növesztett sarokra minden ősszel kiült egy néni úgy, hogy körbevette magát mindenfélékkel: maga elé kicsi kályhát cipelt, fával telít, amiből később parázs lett, maga mögé kicsi szekerét húzta, sok zsák gesztenyével.

Azt hiszem ez a néni volt a gesztenyék nagyanyja, vagy legalábbis a rokonuk: szeme, arca, hamart járó ujjai, kontya: mind-mind fényes barnák voltak. Aztán, még azért is gondoltam, hogy a gesztenyék nagyanyja lehetett, mert nagyon szépen megsimogatta gömbölyű hátukat, és énekelt nekik, mielőtt sütni kezdte volna őket a parázsra tett tepsiben.

Azt hihetnéd, hogy a gesztenyék nem szeretik, ha sütik őket.

Hát tudd meg, a gesztenyék a világon a legjobban azt szeretik, ha sütik őket, mert akkor megtelnek forrósággal, és ugrálniuk kell, míg ki nem pukkadnak.

És ez az egész pont olyan, mint amikor neked nagyon kell kacagnod, de eldugod a kacagást magadban, a kacagás gyűl-gyűl – mint gesztenyében a forróság – aztán kipukkadsz, és akkora jó az!

Hát, ezért szerették a gesztenyék, ha megsütötte őket a néni.

Állt a néni a kicsi kályha mögött, a kicsi kályhában parázs izzott, a parázson tepsí, néha meg-megmozdította azt a néni, rázott rajta párat.

– Azt pattogjátok, pattogva meséljétek, míg szépre sültök, hogy milyen a fázás, lelkeim – szólt a barna gyönyörűkhöz.

A gesztenyék pattogtak, s miközben pattogtak, az utca sarkára érő emberek megtudták, milyen a vacogás. Ekkor karjukra, tenyerükbe gyapjúgomolyák nőttek, azt letekerték, pokróccá bogozták, és egymásra terítették a fázást ismerő emberek.

– Pattogjátok azt – mondta a gesztenyék nagyanyja, vagy legalábbis a rokonuk –, hogy milyen az éhség.

A barna bömböcök ugráltak a tepsiben, ahogy rázta őket a néni, s pattogásukból az utca sarkára érő emberek megtudták, milyen a korgó has. Ekkor zsebükbe, szatyrukba kif-

lik nőttek, cukrok, szalonnakatonák, törtek azokból, és egymásnak adták az éhséget ismerő emberek.

– Most pattogjátok, lelkeim, pattogva meséljétek, hogy milyen az, amikor egyedül vagy – mondta, utolsókat mozdítva a vöröslő tepsin a gesztenyék nagymamája, vagy legalábbis a rokonuk.

Még néhányat pattogtak a gesztenyék, s míg pattogtak, az utca sarkára érő emberek megtudták, milyen az egyedüllét.

Ekkor megnőttek bennük a jó szavak, és elkezdték azokat a jó szavakat egymásnak mondani.

BÉ

SZI

KÜL

BA

LAT

JANCSIK PÁL

Gyöngyi és Gyurka

5. Csúfolkodás

– Nem is vagy te kedves gyerek,
orrod szeplős, fejed kerek,
fogad csorba, füled kajla,
bugyuta vagy és nagy mafla.
Mindenképpen rossz és rút vagy,
az a bajod, hogy fiú vagy...

– Te meg azt hiszed, hogy szép vagy?
Nebáncsvirág, szentfazék vagy!
Hajad csepű, égneк mered,
két mérges darázs a szemed.
Orrod pisze, és nem fitos,
egyáltalán nem vagy csinos.

MÜLLER KATI rajzai

6. Bánkódás

Gyöngyi a haragot tartja.
Gyurkának is tart haragja,
de nem bírja már sokáig,
társa után nagyon vágyik.

„Hej, te Gyöngyi, kicsi Gyöngyi,
haragod nagy, bár te csöppnyi.
Mért is mondtam neked olyat,
hogy a szemed... meg a hajad...?”

Fitos orrod olyan édes,
mint a rétes, mint a béles...
Nélküled én nem élhetek,
talán világgá is megyek.”

Válaszd ki a képeken is
szereplő rajzrészleteket,
és olvasd össze a sar-
kukba írt szótagokat.

JÜNK

RÁZS

KI!

VA

A szeretet ünnepeén igyekezz jó lenni.
Rajzolj mosolygó arcot a kép sarkába, ha Gyöngyi vagy Gyurka örömet szerez, és szomorút, ha bosszúságot okoz viselkedésével.

MOLNÁR KRISZTINA rajzai

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy kislány. Nagyon vágyott egy babára. Levelet írt az Angyálnak. Mikor megérkezett a Karácsony, meg is kapta a várva várt ajándékot. De a testvére nem kapott babát. A kislány megsajnálta, és így szólt:

– Testvérkém, itt ez a baba.
Így a baba a testvéréé lett.
Ez az igazi Karácsony.

Dulf Evelin, Kolozsvár

FORRÓ ÁGNES rajzai

LÁSZLÓ NOÉMI

Hideg

A tél elég egyszerű.
Szikrázik egy fagyott levél,
nem nő a fű.

A hintalónak szalma jár.
Halomban áll a jég, a hó,
a folyó épp, hogy csordogál.

Ha fádom, tűzre gondolok.
Vastagon ül az éj a házon,
és csikorogva mozdulnak
a csillagok.

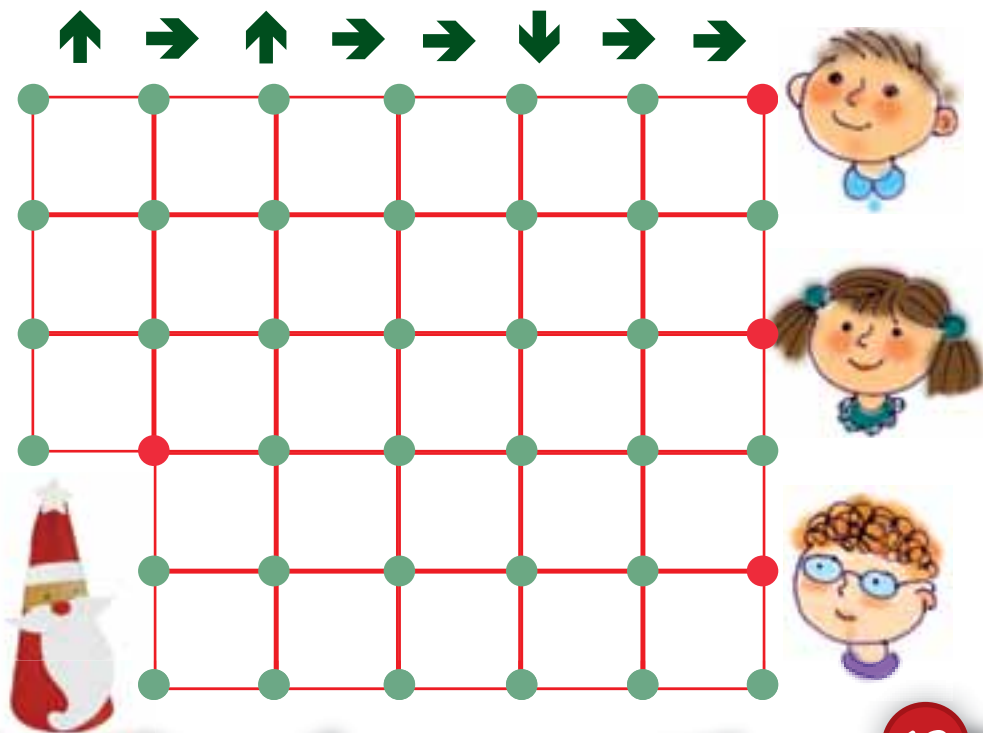
- **A kolozsvári Csemete Óvodában** szü-
letett ez a Mikulás. Készítsétek el ti is.
Vágjátok ki, a sáv mentén ragasszátok kúppá. Először a sza-
kállát és a csillagot ragasszátok rá, majd gyuraccsal, szilikonnal
kissé megemelve rögzítsétek a bajuszát és az orrát.

• Horga Mónika zimándújfalu
tanító néni Mikulása havas
fenyvesben bandukol.

Egyszer esik esztendőben
Miklós-nap,
Amikor is minden gyerek
cukrot kap.
Győri Beatrix Johanna,
Kolozsvár

Kihez jut el először a Mikulás? A nyilakat követve,
pöttyről pöttyre haladva vezesd.

P. BÜZOGÁNY ÁRPÁD

Szélhegedű

Először ült meg hó a fákon,
fázós kezemet zsebre vágom.
Jeges a járda, szél siklik rajta,
hókucsma alatt görnyed a pajta.

Eresz alatt ül szomszéd verebe,
senki se mondja: Fázol? Gyere be!
Nagy kályha mellett volna jó ülni,
szelet hallgatni hegedülni.

SIMON RÉKA ZSÚZSANNA
versei

Fütyül a tél

Fütyül a tél, duruzsol,
fagyos, mély hangon dalol.
Jégkolompját megkongatja,
jégszakállát bontogatja.
Rázza hópelyhes, nagy zsákját,
leteríti hókabátját.

Báthori István, Nagyvárad

Égi zene

Zenél a hold,
minden este
megtelik a koncertterme.
Dalolnak a csillagok,
zengenek a szólamok.
Ha nem hallod,
nézz az égre,
ott pislákol
daluk fénye.

Szabadkai olvasóink karácsonyi üdvözlétét **Grubanov Emília** tanító néni küldte el nekünk. Vágjátok ki a kártyát a 20. oldalról, a túlsó oldalára ragasszatok fehér lapot. Írhattok, rajzolhattok is rá. A harangot óvatosan vágjátok körül úgy, hogy lent és fent el ne szakadjon, de a zöld sáv kiessen. Jobbra-balra lódul, csak épp meg nem kondul: bimm-bamm.

Ti küldtétek

• Székelyszenterzsébetről, Szakács Anikó tanító néni kisdíákjai lyukasztóval vágták ilyen szabályosra a fenyőkoszorú részleteit. Veres Margit tanító néni osztálya az anyagkát áztatott csuhéból cakkos ollóval szabta, kartonra ragasztotta, ceruzával körberajzolta.

• Komáromi Tünde és Gál-Máté Éva óvó néni a tordai Gesztenyetisztás Óvodában készült karácsonyi díszeket küldte el nekünk. A színesre festett

befőttesüvegekben mécses ég. A Mikulás-csizmát fenyőág, toboz és sztaniol-gömbök díszítik.

• Gazsi Helén, magyarlapádi olvasónk a zöld háromszöget kettőbe hajtotta, bevagdosta, majd kinyitotta, és csillaggal, barna törzzsel fenyővé varázsolta a csipkét.

- A csíkbánkfalvi IV. B osztály és **Csedő Magdolna tanító néni** színes papírból szabta, és karton-alapra ragasztotta a kollázs-gyertyát.

- A magyarvistai óvodások **Perde-Kilin Tünde óvó néni** segítségével vágták, ragasztották és rajzolták a karácsonyfás üdvözlétet.

- Templomba hívogat a **csíkjenőfalvi** másodikosok és **Farkas Laura tanító néni** nemesen egyszerű karácsonyi üdvözlete. Barna papírból vágták ki a templomot, ezüstből a csillagot. A többi fehérség és béke.

- **Bara Jusztina tanító néni** szilágysomlyói III. B osztályának üdvözlétén, ha az angyalka kitárja szárnyát, feltűnik a díszes, jókívánságot rejtő fenyőfa.

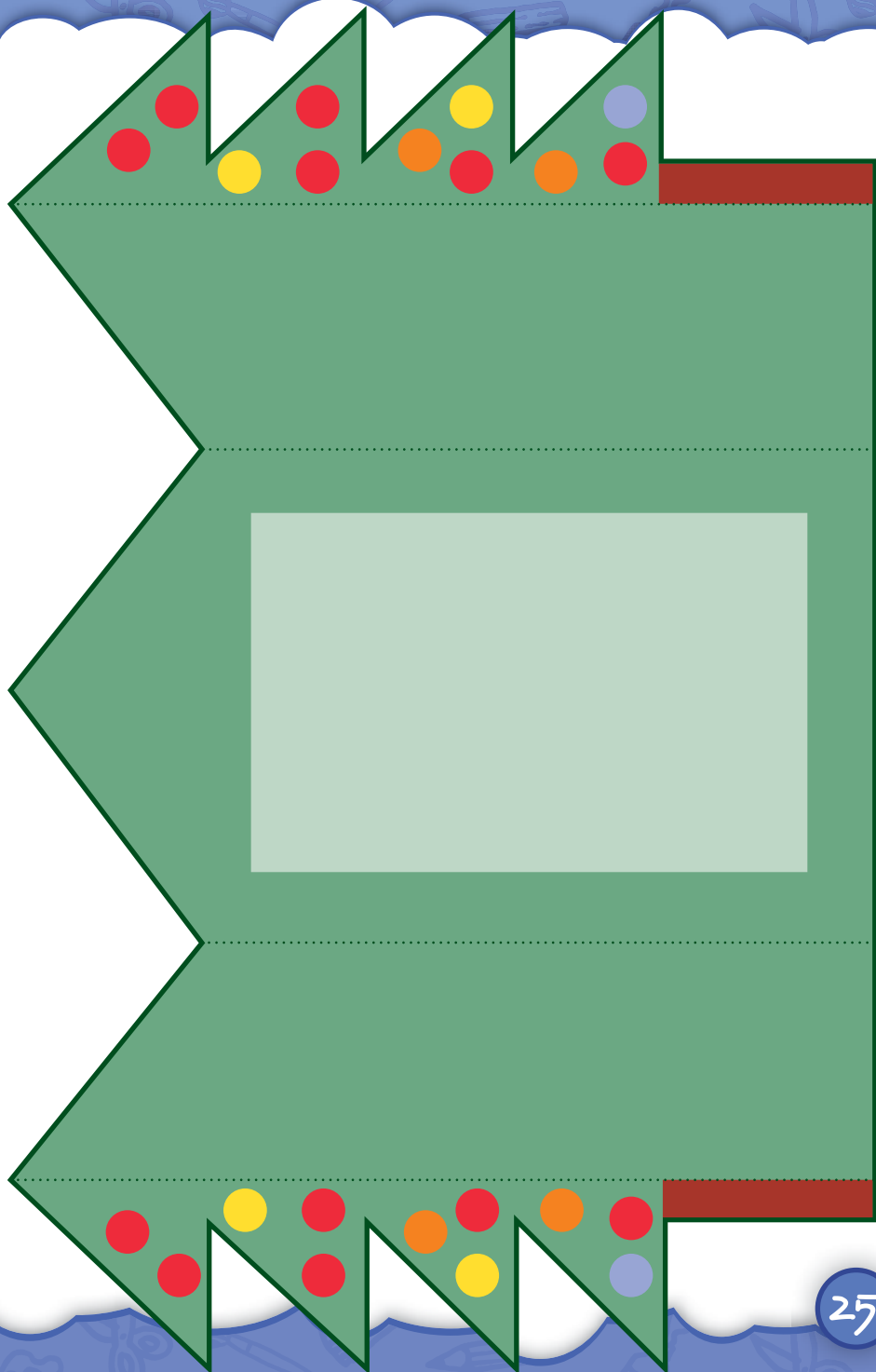
- Kádár Mónika Kriszta és Zsigó Helén Erika, csombordi olvasónk ragasztóval megkent lapra grízet szórt, és erre festette a képet.

- A sepsiszentgyörgyi Székely Mikó Kollégium IV. A osztálya Geangelău Lenke tanító néni segítségével csomagolópapír egy-egy szép motívumát vágta ki, és ragasztotta egyszínű kartonkártyára.

- Ragassz a lap túlsó oldalára zöld papírt. A vastag vonalak mentén vágd ki a lapot, majd a szaggatottak szerint hajtogass legyezőt belőle. A középső hajtásnál nyisd szét, a fenyők ágát vágd cakkosra. Írj, rajzolj rá valamit, és kész is van a csiki-csuki üdvözlő. Kinek küldöd el?

Futó Mária tanító néni és a **kolozsvári Báthory István Líceum III. B osztálya**, valamint a **mákófalvi Kovács-Minyóka Erzsébet óvó néni** ötlete alapján.

Szivárvány-posta

● Együnk hazai gyümölcsöt, zöldséget! – biztatta a járóelőket ötletes jelmezekben, síppal, trombitával az utcára vonulva, kiskosárból mindenkinek kínálgatva a **marosvásárhelyi Tudor Vladimirescu Gimnázium I. C osztálya és Gábor Lizetta tanító néni.**

● A **besztercei óvodások** új óvó nénijükkel, **Székely Rékával** is változatlanul szeretik a Szivárványt, és izgalommal várják a Karácsonyt.

● Köszönjük a sok szép mesét, versikét, rajzot. Nagy hasznunkra volt a Szivárvány elsőként, és most is szívesen olvassuk. Szeretettel a **marosvásárhelyi 2-es Iskola II. D osztálya és Balás Éva tanító néni**

● Naponta forgatjuk, olvasunk belőle, és csodáljuk a rajzokat. Sokáig létezen a Szivárvány, mert sok-sok szépet írnak. Látogassanak el hozzánk – üzenik a **borszéki II. B-sek és Fazakas Gabriella tanító néni.**

● A **csikmenasági** harmadikosok, mint 15 kis bolygó a Napot, úgy veszik körül **Bartalis Zsuzsanna tanító nénit.** Szeretik az állatokat, a tanulást és gyermeklapunkat. Sokat olvasnak, kirándulnak, játszanak, és imádkoznak is együtt.

● **Boldog, derűs Ünnepet kívánunk nektek. Írjátok, rajzoljátok, fényképezzétek le a legszebb pillanatokot, és küldjétek el nekünk.** November elsejéig a következő levelek

érkeztek meg hozzánk: **Balázs Roland**, Gyergyóremete; **Tornai Csongor**, Székelyudvarhely; **Bíró Dalma**, Kőszegremete; **Barabás Zsuzsanna**, Erdőszentgyörgy; **Veres Beatrix**, Fitód; **Gergely Szilárd**, Zetelaka; **Kósa Panna és Mátyás**, Zilah; **Virág Vanda**, Nagykároly; **László Andrea**, Nagyalambfalva; **Kulcsár Dávid**, Magyarkiskapus; **Nagy Gréta és Alpár**, Lemhény; **Pető Boglárka**, **Ferenczi Alexandra**, Nagyvárad; a **sepsiszentgyörgyi** Benedek Elek Napköziotthon; a **székelyudvarhelyi** Csicsergő Napközi; az **alsósófalvi** óvoda közép csoportja; a **kolozsvári** Aşchiuţa Óvoda; a **sepsiszentgyörgyi** Váradi József Iskola I. E; a **szatmárnémeti** Bălcescu-Petőfi Iskola I. osztálya; a **hegyközszentimrei** I–III.; a **dálnoki** II.; a **krasznai** I. B; a **gyergyóalfalvi** I. és II. B osztály; a **magyarvalkói**, a **magyarlapádi** óvodások és elsősök.

A szeptemberi Szivárvány 3. oldalán megjelent **Derűbolt** című vers szerzője nem Tóth Ágnes, hanem **Simon Réka Zsuzsanna.** A sajtóhibáért a két szerző és olvasóink elnézését kérjük.

Csipike postája

Amióta levelezésben vagyunk, nem emlékszem, hogy valaha is kértem volna valamit Tőletek – azon kívül, hogy írjatok nekem, ha időtök engedi. Lám, most még-is kérek valamit, amit bizonyára jó szívvel meg is tesztet a kedvemért.

Az történt ugyanis, hogy valamelyik őszi délutánon békességesen leültünk kedves Feleségemmel, Tipetupával. A télire valót már begyűjtöttük, és Vízirigó még nem jött értem, hogy bevigyen a szerkesztőségbe, ahol a nektek szánt leveleket diktálom az én öreg barátomnak, aki volt szíves papírra vetni a rólam szóló történeteket. Ülünk hát Tipetupával csendeskén, s hát mit látok? Az én hűség-es Párom szeme mintha könnyes lenne. Kérem is tőle azonmód (az ilyesmit nem jó halogatni), hogy ugyan, kedves Feleségem, Tipetupa, ki bántott? Miért könnyes a szemed?

Erre Tipetupa, hogy semmi-semmi, egyet se törődjek vele.

– De biza, hogyne törődnék! Kérlek szépen, mondd meg nekem, ki bántott? Nyúl talált mondani valamit, ami nem volt kedvedre, vagy Madár csicseregte el magát? Esetleg Vadmalac, az Ebadta pletykált rólad?

– Jaj, Csipike – mondta erre Tipetupa –, ne is gondoldj ilyenekre. Nem bántott engem senki, csak egy kicsit elszomrodtam azon, hogy jön a tél, amikor te levelezgetsz kis ol-

Főcze Klementina,
Gyimesközéplök

Veres Krisztina, Kraszna

vasóiddal – de nekem nincs kinek írnom, mert nekem sem szokott írni senki...

– Egyet se búsulj, kedves jó Feleségem, Tiptupa! A gyermekek azért nem írnak neked, mert arra gondolnak, hogy Te igen-igen sokat foglalatoskodol idehaza, neked nincs időd levelezgetni. De ha megtudják, hogy télen neked is inkább van rá-

érés idő, minden bizonnyal boldogan írnak neked is!

– Ó – mondta erre ő –, nem hiszem én azt!

Nos, arra kérnélek, kedves Barátaim, írjatok egy-egy levélkét az én jó Páromnak, Tiptupának is, olyan formán, hogy Kedves Tiptupa, nem tudtuk, hogy télen van egy kis ráérés idő, és szívesen leveleznél velünk.

Ó, hogy örvend majd ennek az én kedves Párom! (Arról azonban, hogy én kértelek meg a levélírássra – egy szót se!)

Nos, ezek után kívánok nektek igen-igen szép, boldog Karácsonyt és Újévet. Ugyanezt kívánom kedves Szüleiteknek, Testvéreiteknek, Nagyszüleiteknek, mindenkinek, akit szerettek! És néha jussunk mi is eszetekbe, kedves Feleségemmel, Tiptupával, mert nemcsak én, Ő is nagyon szeret Titeket!

Melyhez hasonló jókat,

CSIPIKE

**Gere Debóra,
Nagyvárad**

Itt a tél, hull a hó,
Jön is már a tél apó.
Mikulás hoz ajándékot,
Cukrot, csokit és játékot.
Kilyén Dóra,
Marosvásárhely

Kétszem Dávid,
Szatmárnémeti

Itt van újra a tél,
Gyerekek örömére.
Iskolások, óvodások
Egybegyűlnek ünnepélyre.
Az anyukák sütnek, főznek,
A gyerekek fát díszítenek,
S izgatottan várják
A szeretet ünnepét.
Bán Tünde Barbara, Kolozsvár

Az angyalok szépek, őrző-
angyalok. Isten teremtsései az
angyalok, és szeretnek minket.
Hol vannak az angyalok? Az
angyalok mindenütt vannak.

Albert Edina Mária,
Bükkhavas

Veres Ottó,
Sepsiszentgyörgy

Tél, tél, csodás tél, hófehér és jégkemény. Jégvirágok me-
zeje, ablakok és üvegek. Hócsipkézett fenyőfák, nem lombhul-
latók ám. Farkasoknak menedéke egy kis barlangszáj. Amikor
hull a hó, nézz oda fel: egy kis csillag ragyog az égen. Amikor
ragyog az a csillag, napsugár hatol át a szívemen.

Kurkó Csengele, Csíkszentdomokos

Győri Beatrix, Kolozsvár

Mikulás, Mikulás, gyere már,
Minden gyerek várva vár,
Hozz diót, mogyorót.
Amit kérsz, megkapod,
Ha rossz vagy, virgácsot.
Adorján Előd, Csíkszereda

Szenteste minden a szeretetről szól. Este a karácsonyfán kigyúlnak a fények, és mindenki megajándékozza azt, akit szeret. Éjfél után csend és nyugalom van, csak a kántálók éneke hallatszik. Nagyon szeretném, ha ez a nyugalom, szeretet megmaradna az év minden napján.

Vincze Viktória, Szilágysomlyó

A novemberi Szivárvány 31. oldalán **Orosz Balázs, szilágysomlyói olvasónk** meséje jelent meg. Elnézést kérünk a sajtóhibáért.

**Vágd ki a bélyeget,
és ragaszd a
gyűjtőlapra!**

Címlap: Kocsis Imola,
Marosvásárhely,
Teleki Orsolya,
Gyergyószentmiklós

E lapszám támogatói:

SZIVÁRVÁNY, kisgyermekes képes lapja. XXXI. évfolyam, 340. szám. Kiadja a NAPSUGÁR Kft. Szerkesztik: ZSIGMOND EMESE főszerkesztő, MÜLLER KATI képszerkesztő. Lapterv: Könczey Elemér. A szerkesztőség postacíme: 400462 Cluj, Bld. C. Brâncuși nr. 202. ap. 101. C.P. 137. Telefon/Fax: 0264/418001. E-mail: naps.sziv@napsugar.ro. Honlapszerkesztő: Komáromy László; www.napsugar.ro. Megrendelhető a szerkesztőség címén. A lapok árát a következő bankszámlára várjuk: Cont IBAN RO45RNCB0106026602080001 B.C.R., SUC. CLUJ S.C. NAPSUGÁR- EDITURA S.R.L. CUI: 210622. Készült a kolozsvári TipoOffset Kft. Nyomdájában. ISSN 1221-776x. Ára 2 lej

Rajz-üzenet

**Márton Ferike,
Csíkszentdomokos**

**Halmágyi Kriszta,
Marosludas**

**Szász Szende Henrietta,
Kovácszna**

